

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Στατιστική μακροβιότητος.

"Αν δώσωμεν πίστιν εἰς τινὰ στατιστικὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν Χιλῇ κατὰ τὸ ἔτος 1885, ἡ γῶρα αὕτη δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεῖα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μακροβιότητα τῶν κατοίκων τῆς. Κατὰ τὸ βῆθ' ἔτος ἐκ τῶν κατοικουμένων τὴν Χιλῆν, 2,500,000 πλείους τῶν 500 ἡγῶν ἡλικίαν ἄνω τῶν 100 ἐτῶν. Εἰς ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν 150 ἐτῶν, μετ' αὐτὸν ἤρχετο γυνὴ τι; 138 ἐτῶν, μετ' αὐτὴν δὲ ἕτεροι δύο γυναῖκες καὶ εἰς ἀνὴρ 135 ἐτῶν. Κατόπιν τούτων ἕτεροι δύο ὁ εἰς 132 καὶ ὁ ἄλλος 130 ἐτῶν. Μετ' αὐτούς 8 ἡγῶν ἡλικίαν 127 ἐτῶν, εἰκοσι πέντε 115, καὶ περὶ τοὺς ἑννεήκοντα 110 ἐτῶν. Καὶ ἡ Ῥωσσία ὡσαύτως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰ παραδείγματα μακροβιότητος. Μετ' ἄλλων ὑπῆρχε γυνὴ τις κατὰ τὸ ἔτος 1848 ἐν Μόσχῃ. ἦτις ἦγεν ἡλικίαν 168 ἐτῶν, καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀπὸ 100 μέχρι 120 ἐτῶν, οἵτινες καὶ ζῶσι εἰσέτι.

Φανατικὴ ἐκδίκησις.

Γυνὴ τις πνιγείσα εἰς τὰ Ἰσπανικὰ ὕδατα, ἐγένετο βορὰ καρχαρίου. Ἐπὶ τρία ἤδη ἔτη ὁ σύζυγός τῆς δὲν κάμνει ἄλλο ἢ νὰ ἀλιεύῃ καρχαρία, μέχρι δὲ τῆς σήμερον, ἔχει συλλάβει περὶ τοὺς 300, καὶ ἀκόμη ἐξακολουθεῖ μετ' ἐπιμονῆς τὸ ἔργον του, ἐκδικούμενος τὴν ἀπώλειαν τῆς προσφιλοῦς του συζύγου. Νά, πίστις!

Ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Υπολογίζουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 2000 ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα θα λαλεῖται ὑπὸ 1,700,000,000 ἀνθρώπων ἐνφ' ἅπασαι ἡμέραις καὶ ἄλλαι γλώσσαι μόνον ὑπὸ 500,000,000. Ὡστε ὁ προαιώνιος πόθος τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ κόσμῳ μίᾳ μόνῃ κοινῇ γλώσσῃ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐκπληρωθῇ.

Οἱ Βουδισταί.

Ἡ θρησκεία τοῦ Βούδα, ἡ ἀρχαιότατη αὕτη καὶ κατ' ἐξοχὴν θρησκεία τῆς μακαρίας προσδοκίας, ἀριθμεῖ ἤδη ἐν τῷ κόσμῳ περὶ τὰ 75,000,000 ὁπαδούς.

Περίεργον ἔθιμον.

"Ἐν τῶν περιεργότερων ἔθιμων τῶν κατοίκων τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν εἶνε νὰ θέτωσιν, ὅταν νομφεῦνται, τὸν γαμήλιον δακτύλιον οὐχὶ εἰς ἓνα τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς, ἀλλ' εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ ποδὸς των. Φαντασθῆτε τί θα ὑπέφερον ἂν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ φοροῦν τὰ κομψὰ μας ὑπόδηματα.

Ἡ ἕκτασις τοῦ Λονδίνου.

Αἱ τρεῖς τῶν μεγαλειτέρων πόλεων τοῦ κόσμου, ἡ Νέα Ὑόρκη, οἱ Παρίσι καὶ τὸ Βερολίνον δὲν κατέχουσιν ὅμοῦ τόσην ἐπιφάνειαν ὅσην κατέχει μόνη τῆς ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀπέραντος τρῶ Λονδίνου ἕκτασις ἀποδίδεται ὀχι μόνον εἰς τὸν πολυάριθμον αὐτοῦ πληθυσμόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀραιὰν αὐτοῦ κατοικίαν.

Γραμματοκομιστὰι πτερωτοί.

Ἀγγελιαφόροι περιστεραὶ ἐκγυμνάζονται ἤδη ἐν Πορτομαούθῃ, ὅπως κομίζωσιν ἐπιστολάς ἐκ τῶν πλοίων εἰς τὴν ξηρὰν. Εἰς τινὰ ἐσχάτως γενομένης δοκιμᾷ ἐξετέλεσαν λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ταξίδιον τοῦτο, διελθοῦσαι τὸν πορθμὸν ἐν καιρῷ ὀμίχλης. "Ἄν ἐγενικεύοντο οἱ τοιοῦτοι πτερωτοὶ γραμματοκομιστὰι, δὲν θὰ ἠκρωόμεν πλέον τὰ δίκαια παράπονα τῶν συνδρομητῶν μας διὰ τὴν βραδείαν λήψιν τοῦ Ἀττικῶν Μουσείου.

Μόνον ἐν ἀντίτυπον.

"Ἐν ἀντίτυπον παλαιᾷ τινος ἐκδόσεως τῶν ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΔΥΟ ΔΕΛΦΩΝ — Ἀλφρέδου καὶ Φρειδερίκου Τέννυσον — ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντὶ 500 φραγκῶν!

Ἀστατος τύχην.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπέβιωσεν ἐν τινε τῶν ἐν Βιέννῃ Νοσοκομείων, συνεπείᾳ αἰφνιδοῦ δυστυχήματος ἐν ὁδῷ, εἰς ὁδὸν λεωφορείου τινος, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὕρισκετο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς εταιρίας. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἐγνωσθῆ ὅτι ὁ ταπεινὸς οὗτος ὑπάλληλος ἦτο-τίς νομίζετε; — ὁ βαρῶνος Erwin Schönstein, τελευταῖος ἀπόγονος διακεκριμένης οἰκογενείας καὶ ἄλλοτε κάτοχος περιουσίας ἑκατομμυρίων!

Ἀκρίδες.

Εἰδικὴ τις ἀμαξοστοιχία τοῦ Τζαὶκ Γκαὺλδ ἠναγκάσθη ἐσχάτως εἰς Στίρλιχ τοῦ Κολοράδου ν' ἀνακόψῃ τὸν δρόμον τῆς ὡς ἐκ τοῦ σημήνου τῶν ἀκρίδων, αἵτινες ἐκάλυπτον κατὰ στιβάδας καὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν τὰς σιδηρὰς ράβδους. Ἐδέησε δὲ νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἀμαξοστοιχία 12 ὅλας ὥρας.

Εὐτυχεῖς κάτοικοι.

"Ἐν Καναῶς συνέστη εταιρία, ἥτις διὰ καταλλήλων μηχανημάτων θὰ παρέχῃ εἰς τὴν πόλιν ψυχρὸν αἶρα κατὰ τὸ θέρος καὶ θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα.

Μουσικὸν λίκνον.

"Ἡ τελευταία ἀνακάλυψις ἐν Ἀμερικῇ εἶνε λίκνον, ὅπερ κινεῖται διὰ μηχανισμοῦ, ταυτοχρόνως δὲ ἀνακρούει μουσικὰ βραυκαλιστικὰ τεμάχια διὰ τὰ νῆπια. Ἡ ἀξία του εἶνε 30 λίραι.

Διαζύγιον μετὰ θάνατον.

Γραία τις κυρία, ἀποθανοῦσα ἐσχάτως ἐν Βενσέν, ἐκληροδότησε τὴν ἐξ 8,000 λιρῶν περιουσίαν τῆς εἰς τὴν γεννητέραν αὐτῆς πόλιν Τουλ, πλὴν 45 λιρῶν, τὰς ὅποιας διέθεσε δι' ἕξ ὁδοῦ τῆς κηδείας τῆς. Ὡς μόνον ὅμως ὄρον τῆς διαθήκης ἔθηκε νὰ τὴν θάψωσιν «ὅσῳ τὸ δυνατόν μακρύτερα τοῦ μακαρίτου συζύγου τῆς!»

Ἀμοιβαία συγχαρητήρια.

Νεῶνις τις ἐκ Saafeld ἔγραψε κατὰ τὸ ἔτος 1879 πρὸς τὸν γηραιὸν στατάρχην Μόλτκε, ὅτι ἠσθάνετο ἑαυτὴν ὑπερήφανον διότι ἐώρταζε καθ' ἡν ἡμέραν καὶ αὐτὸς τὰ γενεθλιά τῆς. Ὁ φιλόφρων στρατάρχης εἰς ἀπάντησιν τῇ ἔστειλε τὴν φωτογραφίαν του μετὰ μίαν αὐτόγραφον ἐπιστολήν, ἐν ἣ τὴν συνέχαιρε διότι δὲν εἶχε γεννηθῆ κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος μετ' αὐτόν.

Συγγραφομανία.

Κατὰ τὸ ἔτος 1800 μυθιστορήματα ἐξεδόθησαν ἐν 1118, Ἀμερικῇ ἀπέναντι 881 δημοσιευθέντων ἐν Μ. Βρετανίᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Ὁ ὀλίγος δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸ βῆθ' ἔτος βιβλίων εἰς τὰς δύο αὐτὰς χώρας εἶνε 4559 ἀπέναντι 4414.

Ἄλλη μανία.

Γυνὴ τις ἀνέγνω 26 μυθιστορήματα, ὅπως εὖρη κατάλληλον ὄνομα διὰ τὴν μικρὰν θυγατέρα τῆς, καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ὠνόμασε Μαρίαν.

Πλούσιοι ἐπαῖται.

Δύο τῶν πλουσιωτέρων ἐπαίτων τοῦ κόσμου ἀπέσχον ἐσχάτως τοῦ ἐπαγγέλματος των ἐν Κιέβ. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκάθητο ζητοῦντες ἐλεημοσύνην ἐξωθεν τῆς Μητροπόλεως τοῦ Κιέβ. Ὁ εἰς τούτων ὄνοματι Ἰακουβόσκη εἶνε ἰδιοκτήτης οἰκίας 2,000 λιρῶν, ἔχει δὲ καὶ κατατεθειμένας παρὰ τινι τραπέζῃ καὶ 6,000 λίρας. Ὁ ἕτερος ἐπαίτης, Βασιλοῦκ, ὠκοδόμησε δύο οἰκίας 15000 λιρῶν. Ἀμφοτέρας ταύτας ἐνοικιάζει καὶ ζῆ διὰ τῶν εἰσοδημάτων.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Ε'

Τὴν 12 Αὐγούστου, τὴν 3 ὥραν τῆς πρωίας ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος ὁ Ε', ἀπέθανε.

Διονύσιος ὁ Ε' ἐγεννήθη ἐν Ἀνδριανουπόλει τῷ 1820 ἐκ γονέων πτωχῶν. Προπαίδευθεὶς εἰς τὴν γεννητέραν αὐτοῦ πόλιν, μετέβη μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του, εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐμαθήτευσε εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, περατώσας αὐτόθι τὰς σπουδὰς του. Διωρίσθη εἶτα διδάσκαλος ἐν Σαράντᾳ Ἐκκλησίαις, ὅπου καὶ ἠδδοκίμησεν, ἐργασθεὶς ἀκόπως, ἕως οὗ, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προεχειρίσθη εἰς διάκονα, καὶ διέμεινε ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀνελθὼν ἱεραρχικῶς ἅπαντας τοὺς βαθμούς τῶν κληρικῶν ἀξιωματῶν. Τῷ 1855 προεχειρίσθη εἰς Μέγαν πρωτοσύγγελλον καὶ πατριαρχεῦντος Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Ἀαμσίας, ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κρήτης. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Κρήτῃ ἀρχιερατείας του ἐξεργάγη αὐτόθι ἡ ἐπανάστασις, εἰς ἣν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος, συμβουλευὼν μετριοπάθειαν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ παντός φανατικοῦ κινήματος. Ἡ ἐπιφυλακτικὴ αὕτη διαγωγή του ἀπήρσεν εἰς τοὺς Κρήτας, οἵτινες ἐξήτησαν τὴν ἀνάκλησίν του. Ἀνακληθεὶς τὸν Νοέμβριον τοῦ 1868 ἐπὶ Γρηγορίου τοῦ ΣΤ', μετετέθη εἰς τὴν μητροπολὶν Διδυμοτείχου καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐξελέγη μητροπολίτης Ἀνδριανουπόλεως ἐπὶ τῆς τρίτης πατριαρχείας Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ'. Ἐν Ἀνδριανουπόλει, ἀντιταχθεὶς κατὰ τῶν παραλόγων ἀξιώσεων τῶν Βουλγάρων, ὑπέστη τῷ 1879 ὕβρεις καὶ κακώσεις καὶ προπηλακισμούς ἐν μέσῃ ὁδῷ ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου, μόλις σωθεὶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆς ἀνδρείας Ῥώσσοῦ τινὸς στρατηγῶ, καὶ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ τότε αὐτόθι ἑλληνος προξένου κ. Γενναδίου, ὅστις ἀναίσθητον καὶ αἰμόφυρτον παρέλαβεν αὐτὸν εἰς τὸ προξενεῖον. Ὁ Διονύσιος ὁ Ε' ἠσθένησε τότε ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, μόλις δὲ ἀναρρώσας ἐξήτησε τὴν μετάθεσίν του καὶ διωρίσθη πρόεδρος Νικαίας, ὅπου διέμεινε μέχρι τοῦ 1886, ἐκλεχθεὶς ἐκ δευτέρου μετροπολίτης Ἀνδριανουπόλεως καὶ διατελέσας τοιοῦτος μέχρι τῆς 23 Ἰανουαρίου 1887, ὅτε ἡ ψῆφος τῆς Ἐκκλησίας ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον. Ἐν τῷ ὕψιστῳ τούτῳ τῆς ὀρθοδόξου ἀξιωματικῆς Διονύσιος ὁ Ε' ἀπέδειξε συνέσιν καὶ θάρρος καὶ καρτερίαν καὶ σθένος ψυχῆς ἀνυπερέβλητον.

Τὸ μνημεῖον τοῦ Λαφονταίν.

Τὴν 14/26 Ἰουλίου ἐγένοντο ἐν Auteuil τὰ ἀποκαλυτήρια τοῦ μνημεῖου τοῦ γάλλου μυθογράφου ποιητοῦ Λαφονταίν. Ἐπὶ ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη ἡ πρὸς ἀνέγειρον τοῦ εἰρημένου μνημεῖου ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ποιητοῦ Sully Prudhomme ἐργάζετο ἐπὶ τούτῳ. Τὸ Μνημεῖον ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ στήλης 4 μ. καὶ 50 ἐκ. ὕψους ἵσταται ἡ ἐξ ὀρειχάλκου προτομὴ τοῦ μεγάλου μυθογράφου, τὸν ὁποῖον στέφει ἡ πτερωτὴ Δόξα· παραπλευρῶς ἵσταται τὸ πνεῦμα τῆς Σατύρας, φέρων εἰς τὴν χεῖρα τὴν προσωπίδα. Ἐπὶ τοῦ ὄνω περιθωρίου τῆς στήλης ὁ Κύρ-Κόρακας (τοῦ μύθου) τρώγει τεμάχιον ττροῦ· ἡ ἀλώπηξ κάτωθεν τὸν παρατρεῖ. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων αἱ δύο περιστεραὶ καὶ ὁ λέων, ὑπενθυμίζουσιν τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν μύθων του· ὀπισθεν, ἐν τῇ χλόῃ, ὁ κορυθαλῶς συμβουλευεὶ τοὺς νεοσσούς του. Τὸ ὑπόβαθρον, ἡμικυκλιοειδές, ἐκτείνεται εἰς πλάτος 8 μ.

Διὰ τὸ ὄλον μνημεῖον ἐδαπανήθησαν 54,000 φράγκα, ἐξ ὧν τὸ κράτος κατέβαλε 12,000, ἡ πόλις